

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΛΙΟΥ

2 Ιουλίου 2006
Κυριακή Γ' Ματθαίου (Ματθ. ς' 22-33)

Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ κόψει τὴν ρίζα τῆς πλεονεξίας του καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐμπιστευθεῖ τὸν ἔαυτόν του στὸ Θεό, ἔχει ἥδη ἴσορροπήσει ἐντός του. Ἀλλιῶς πέφτει σὲ ἔνα φαῦλο κύκλο δίχως διέξοδο καὶ δίχως λύση. Τὸ μόνο δὲ ποὺ κερδίζει εἶναι μιὰ συνεχὴς ἀγωνία, μιὰ στενοχώρια ποὺ πλακώνει τὴν ψυχή του, ἐνα ἄγχος.

Ἀκόμη, κι αὐτὸ ἀποτελεῖ ἔναν παραλογισμὸ· ἀγωνιᾶς καὶ ἀγχώνεται γιὰ τὴν αὔριανὴ ἡμέρα, ποὺ ὅμως δὲν τοῦ ἀνήκει, ἀφοῦ δὲν γνωρίζει ἀν θὰ βρίσκεται στὴ ζωή· ἀν θὰ ὑπάρχει τὴν ἐπόμενη στιγμὴ καὶ ὥρα.

Ἀλήθεια, αὐτὸ δὲν τὸ σκεπτόμαστε; Μήπως ἔχουμε κάνει συμφωνία γιὰ τὸ πόσο θὰ ζήσουμε; Ξεχνοῦμε τὸν πλούσιο τοῦ Εὐαγγελίου μὲ τὴν ἀγωνία τῆς ἀποθήκευσης τοῦ πλούτου του; Ὁμως αὐτὴ τὴ νύχτα ἐρχεται ὁ θάνατος καὶ ὅλ' αὐτὰ τ' ἀφήνει καὶ ἐκεῖνος φεύγει...

Μήπως μεριμνώντας γιὰ τὴ ζωή μας καὶ πασχίζοντες καθημερινά, μπορέσαμε νὰ προσθέσουμε κάτι ἐπάνω στὸν ἔαυτό μας; Μήπως μεγαλώσαμε περισσότερο ἢ ἐπιμηκύναμε τὴ ζωή μας; Τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά. Ὁ δὲ λόγος τοῦ Χριστοῦ θὰ ἐπισημαίνει: «Ποιὸς ἀπὸ σᾶς, ὃσουνδήποτε καὶ ἀν φροντίσῃ, ἡμπορεῖ νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ ἀνάστημά του ἐνα πήχη;». Κανείς!

Ὅμως ὁ ἄνθρωπος ἀναλίσκεται καὶ δαπανᾶται σὲ πράγματα παροδικὰ καὶ φευγαλέα. Καὶ ἐνῷ γνωρίζει πὼς δὲν μπορεῖ τίποτε νὰ ὄρισει, ζεῖ μὲ τὴν ψευδαίσθηση πὼς μπορεῖ νὰ τὰ κατέχει. Καὶ ματαιπονεῖ. Παράλληλα δὲ χάνει τὴν ἐμπιστοσύνη στὸν ἔαυτόν του καὶ σὲ ὅ, τι βρίσκεται ἔξω καὶ πέραν ἀπ' αὐτόν. Χάνοντας δὲ τὴν ἐμπιστοσύνη του, συρρικνώνει τὶς δυνάμεις του. Αποθαρρύνεται καὶ χάνεται στὸ χῶρο τῆς ἀπελπισίας καὶ τῆς ἀπαισιοδοξίας.

Μὰ ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο εἶναι σαφὴς καὶ θέτει τὰ πράγματα στὴν πραγματική τους θέση. «Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, κόψατε τὴν ρίζα τῆς πλεονεξίας καὶ μὴ φροντίζετε μὲ ἀγωνία καὶ στενοχώρια διὰ τὴν ζωή σας, τί θὰ φάγετε καὶ τί θὰ πίετε, οὕτε διὰ τὸ σῶμα σας τί θὰ ἐνδυθῆτε. Δὲν ἀξίζει ἡ ζωὴ περισσότερο ἀπὸ τὴν τροφὴ καὶ τὸ σῶμα πιὸ πολὺ ἀπὸ τὸ ἐνδυμα;».

Πόσοι ἄρα γε ἀπὸ ἐμᾶς ἔχουμε καταλάβει τὴν ἀξία αὐτῶν τῶν λόγων; Καὶ πόσοι προσπαθοῦν νὰ συμμορφωθοῦν; Γιατὶ σήμερα ἀντικρύζουμε τοὺς ἀνθρώπους νὰ πορεύονται δίχως ἐμπιστοσύνη, δίχως σιγουριά. Μονάχα τρέχουν. Άλλὰ γιατὶ τρέχουν οἱ ἀνθρωποι σήμερα; Γιὰ νὰ προλάβουν, ἐπειδὴ ὁ χρόνος δὲν τοὺς φτάνει. Τί ὅμως νὰ προλάβουν; Οὕτε κι αὐτοὶ καλὰ - καλὰ γνωρίζουν.

‘Ο Χριστὸς ὅμως σ’ αὐτοὺς ποὺ τρέχουν, μπαίνει μπροστὰ καὶ προσπαθεῖ νὰ τοὺς βάλει ἔνα φρένο. Προσπαθεῖ νὰ τοὺς ἐπιστρέψει στὴν πραγματικότητα καὶ νὰ τοὺς κάνει νὰ Τὸν ἐμπιστευθοῦν. «Κοιτάζετε, λέγει, τὰ πουλιὰ τοῦ οὐρανοῦ· αὐτὰ δὲν σπέρνουν, μήτε θερίζουν, μήτε μαζεύουν ἀγαθὰ στὶς ἀποθῆκες καὶ ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος τὰ τρέφει. ἐσεῖς δὲν ἀξίζετε πολὺ περισσότερο ἀπ’ αὐτά; Ἄν ὁ Θεὸς τρέφει τὰ πουλιὰ καὶ ντύνει μὲ χρώματα καὶ ἀρώματα τὰ λουλούδια τοῦ ἀγροῦ, δίχως κόπο δικό τους, πόσο μᾶλλον θὰ φροντίσει γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Γι’ αὐτὸ τοὺς καλεῖ νὰ μὴν χάνουν τὴν πίστη τους σ’ Αὐτόν, ἀλλὰ νὰ τὸν ἐμπιστεύονται ως Πατέρα ἀγαθὸ καὶ στοργικό».

Θέτοντας ὁ Χριστὸς ως βάση τὴν ἐμπιστοσύνη καὶ τὴν πίστη στὸ Θεὸ - Πατέρα, τοὺς πληροφορεῖ πὼς ὁ Πατέρας γνωρίζει τί ἔχουμε ἀνάγκη καὶ θὰ μᾶς τὰ παρέχει. Ἐμεῖς ὅμως ὀφείλουμε «νὰ ζητοῦμε τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ πρῶτα ἀπ’ ὅλα καὶ ὕστερα τὰ ἐπίγεια ἀγαθά».

Γι’ αὐτὴ ἄλλωστε τὴν ἀγαθότητα καὶ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ - Πατέρα, ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος σημειώνει τὰ ἀκόλουθα: «ὁ Χριστὸς δὲν εἶπε γνωρίζει ὁ Θεός, μὰ γνωρίζει ὁ Πατέρας, γιὰ νὰ φέρει μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ περισσότερη ἐλπίδα στοὺς ἀνθρώπους. Γιατὶ τέτοιος εἶναι ὁ Πατέρας, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ παραβλέψει τὶς ἀνάγκες τῶν νἰῶν Του, ποὺ βρίσκονται σὲ κακὴ κατάσταση· ἀφοῦ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀνθρωποι αὐτὸ ἀκριβῶς κάνουν».

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἀν ἐμεῖς οἱ ἀνθρωποι, ποὺ εἴμαστε ἀτελεῖς καὶ ἀμαρτωλοί, γνωρίζουμε τί πρέπει νὰ προσφέρουμε στὰ παιδιά μας καὶ πῶς νὰ τὰ φροντίζουμε, πόσο μᾶλλον ὁ οὐράνιος Πατέρας μας, ποὺ εἶναι γεμάτος ἀγαθότητα. Άφοῦ γιὰ μᾶς θυσίασε τὸν ἕδιο τὸν Υἱό Του. Τί ἄλλο καλύτερο καὶ σπουδαιότερο ὑπάρχει ἀπ’ αὐτό;

Μπορεῖ λοιπόν, ὅταν ἐμεῖς τοῦ ζητοῦμε ψωμὶ νὰ μᾶς δίνει πέτρα, ἢ ψάρι νὰ μᾶς δίνει φίδι; Μπορεῖ νὰ κωφεύει στὶς παρακλήσεις μας καὶ νὰ κλείνει τὰ μάτια Του στὴ δυστυχία μας; Μπορεῖ ν’ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπό Του ἀπὸ τὴ δική μας ἀμαρτωλότητα καὶ πτώση καὶ ν’ ἀρνιέται νὰ μᾶς παρέχει τὴν ἀρωγή Του;

Ἀσφαλῶς ὅχι, γιατὶ εἶναι ὁ Πατέρας καὶ ως Πατέρας στοργικὸς συμπεριφέρεται. Γι’ αὐτὸ στὴν Κυριακὴ προσευχή, ποὺ Τὸν ἀποκαλοῦμε Πατέρα μας, Τὸν παρακαλοῦμε νὰ μᾶς παρέχει τὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ γιὰ τὴ ζωὴ· νὰ μᾶς συγχωρεῖ γι’ αὐτὰ ποὺ καθημερινὰ κακῶς πράττουμε καὶ νὰ μᾶς κρατάει μακριὰ ἀπὸ τὶς διαβολικὲς ἐνέργειες.

Արշակ. Ն.Պ.

[dkpdf-button]